

מאמר
ראיתי והנה מנורת זהב
ה'תשמ"א

מאת
כבוד קדושת
אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן
מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ בהעלותך, י"ח סיון, ה'תשפ"ה

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים וחמש לבריאה

שנת השבעים וחמש לנשיאות כ"ק אדמו"ר זי"ע

לזכות

החתן התמים לוי יצחק והכלה מרת חנה שיחיו

שיינר

ליום חתונתם בשעה טובה ומוצלחת

אור לכ"א סיון, ה'תשפ"ה

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

יצחק שמואל לייב וזוגתו מרת נורית תחי' שיחיו לוינזון

יוסף מאיר וזוגתו מרת אידה שיחיו שיינר

ולזכות זקניהם

שיחיו לאורך ימים ושנים טובות ובריאות

עד לשיחות ומאמרי כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהו"ע השמן, רזי תורה ורזין דרזין כו'. ויש לומר שזה נרמז גם במה דתנן במס' שבת³⁴ ולא יקרא לאור הנר, שמזה מובן שבימות החול, היינו בזמן הגלות, הקריאה והלימוד בתורה היא לאור הנר המאיר ע"י השמן שבתוכו.

(ד) **וזהו** ראיתי והנה מנורת זהב כולה גו' ושבעה נרותי עלי' גו', דקאי על זמן הגלות וגם על הזמן דלע"ל, לפי שע"י העבודה בזמן הגלות בענין דמקשה אחת, שהו"ע אהבת ישראל, וביחד עם זה העבודה בז' אופני העבודה הנ"ל, עי"ז זוכים לגילוי בחי' מנורת זהב כולה בתכלית השלימות, כפי שיהי' לע"ל.

והענין הוא, דהנה הגילוי דזמן הגלות נקרא בשם נר בלבד, אבל לע"ל כתיב³⁵ והי' לך ה' לאור עולם, ומבואר במ"א³⁶ ההפרש בין אור הנר לאור היום, שאור הנר יש לו קצבה כו', משא"כ אור היום, אור השמש, שהוא אור עולם. וזה יהי' הגילוי דלע"ל שעליו אמרו רז"ל³⁷ הקב"ה מוציא חמה מנרתקה צדיקים מתרפאין בה כו', שהו"ע גילוי שם הוי' (שמש) מההעלם דשם אלקים (מגן ונרתק). אמנם ע"פ הידוע³⁸ שבערב שבת טועמים כבר מכל תבשיל ותבשיל, הרי מובן, שעוד בזמן הגלות נמשך גילוי שם הוי', מדת הרחמים, ובטלים כל ההעלמות וכו' דשם אלקים, ועד שמתקיים מ"ש³⁹ ויקרא הוי' הוי', שבחי' הוי' דלעילא שלפני פסיק טעמא נמשכת בבחי' הוי' שלאחרי פסיק טעמא⁴⁰, ועד שנמשך למטה מטה, ועי"ז מתבטלים כל הענינים הבלתי רצויים, וכהמשך הכתובים⁴¹ וסלחת גו', ועד ונחלתנו, שמקבלים נחלת עולם, ארץ ישראל בשלימותה, עד לאופן דירחיב הוי' אלקיך את גבולך⁴², ארץ עשר עממין⁴³, שזה נמשך ע"י העבודה בבירור המוחין כפי ששייכת עתה, ע"י תורת חסידות חב"ד שהיא באופן דיתפרנסון⁴⁴, הבנה והשגה, וע"י שיפוצו מעינותיך חוצה אתי מר⁴⁵ דא מלכא משיחא, במהרה בימינו ממש.

(34) יא, א. (40) ראה זח"ג קלח, א.
(35) ישע' ס, יט. (41) שם, ט.
(36) ראה ספר הערכים — חב"ד ח"ג ערך אור הנר ע' שמג ואילך. וש"נ. (42) פ' שופטים יט, ח.
(37) נדרים ח, ב. (43) ספרי הובא בפירש"י שם.
(38) מג"א או"ח סר"נ סוסק"א. שו"ע (44) לשון התקו"ז ת"ו בסופו. וראה כסא אדה"ז שם ס"ח. וראה לקו"ש ח"י"ד ע' 427. (45) אגרת הבעש"ט — נדפסה גם בכתר חט"ו שם.
(39) תשא לד, ו. שם טוב (הוצאת קה"ת) בתחילתה.

בס"ד.

פתח דבר

לקראת ש"פ בהעלותך, י"ח סיון הבעל"ט, הננו מוציאים לאור (בהוצאה חדשה ומתוקנת) מאמר ד"ה ראיתי והנה מנורת זהב כולה גו', שנאמר בהתוועדות ש"פ בהעלותך, י"א סיון ה'תשמ"א — הנחה בלתי מוגה.

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

ט"ו סיון, ה'תשפ"ה
שבעים וחמש שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר זי"ע
ברוקלין, נ.י.

©

Published and Copyright 2025 by
LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 I Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • http://www.lahak.org

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5785 • 2025

Printed in the United States of America

נדפס בדפוס

CH Print & Ship

478 Albany Ave. Brooklyn N.Y. 11203

(718) 771-5000

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחי

שהם המשפיעים עזר וסיוע לנשמות ישראל. וכמבואר בתניא²² בנוגע למשה רבינו (שהוא הראשון משבעת הרועים), שכיון שלגבי יראה היא מילתא זוטרת, לכן היא מילתא זוטרת לכאורה ממש, לפי שהוא ממשיך ענין זה בנש"י תמיד, גם בחושך הכפול והמכופל שבזמן הגלות, וממנו יובן לשאר הרועים, שגם הם משפיעים עזר וסיוע בעבודת ה' גם בזמן הגלות.

ג) וממשיך בכתוב ושנים זיתים עלי' אחד מימין הגולה ואחד על שמאלה²³. והענין בזה, דהנה, כל ענין של עבודה, שהוא מלשון עיבוד עורות (כמבואר בתו"א פ' משפטים²⁴), צריך להיות ע"י שינוי באדם העובד, ובכללות הו"ע המרירות שנרמז במ"ש ושנים זיתים עלי' גו', שזית יש בו מרירות, וענין המרירות מביא לשינוי מצב האדם בתור הקדמה לעבודתו, שזהו מה שאמרו רז"ל²⁵ אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש, שזהו"ע המרירות והביטול שלפני עבודת התפלה. וכן הוא בלימוד התורה, שצ"ל הקדמת ענין הביטול כמאמר²⁶ ונפשי כעפר לכל תהי' (ועי"ז) פתח לבי בתורתך, וגם אמרו רז"ל²⁷ שצ"ל שפתותיו נוטפות מר כו'. וכן הוא בקיום המצוות (שלאחרי לימוד התורה, כמאמר²⁸ גדול לימוד שמביא לידי מעשה) שהוא בבחי' ביטול, שמקיים המצוה בטל אל מצוה המצוה, ועד שהביטול הוא באופן דעשה רצונו כרצונך כו'²⁹. ועוד זאת, שקיום המצוות הוא במעשה, שהוא גם מלשון כפי' (כמו מעשין על הצדקה³⁰), שכופה את עצמו כו', שזהו"ע האתכפיא.

אמנם אף שהזית יש בו מרירות, מ"מ, יוצא ממנו שמן המאיר כו', שזהו ענין אתהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא. וזהו גם מה שזית משכח לימוד של ע' שנה, והשמן משיכו כו'³¹. אלא שזהו ע"י כתישה דוקא, שאז מוציא שמנו³², וכיתרון האור הבא מן החושך דוקא. וזהו גם מה שדוקא בזמן הגלות נקראים נש"י בשם מנורת זהב, לפי שדוקא בגלות שהו"ע הכתישה כו', מתגלית בהם מעלה זו שהם מנורת זהב דוקא, בדוגמת השמן שיוצא מהזית ע"י כתישה דוקא. וזהו גם מה שדוקא בזמן הגלות הוא גילוי פנימיות התורה³³ (בתורת רבותינו נשיאינו

תוכן המאמר

מנורת זהב כולה – העבודה דז' הנרות, ז' הסוגים שבישראל, כפי שהם באופן דמקשה, מצד אהבת ישראל; והעזר והסיוע בעבודה ע"י שבעת הרועים.

מעלת העבודה הנ"ל בזמן הגלות דוקא – בדוגמת כתישת הזית שדוקא עי"ז מוציא שמנו, כיתרון האור מן החושך. ולכן דוקא בזמן הגלות הוא הגילוי דפנימיות התורה, שמן, רזי תורה. ועי"ז באים לשלימות הענין דמנורת זהב כולה לעתיד לבוא.

(22) ריש פמ"ב.

(23) זכרי' שם, ג. וראה לקו"ת שם לה, א (29) אבות פ"ב מ"ד. (30) ראה ב"י לטור יו"ד סרמ"ח. וראה לקו"ש ח"ב ע' 238.

(24) עו, א.

(31) הוריות יג, ב.

(25) ברכות ל, ב.

(32) ראה שמו"ר פל"ו, א.

(26) נוסח תפלת אלקי נצור (ברכות יז, א). (33) ראה גם קונטרס עץ החיים פי"ג.

(27) שבת ל, ב.

לקו"ש חט"ו ע' 282. וש"נ.

(28) קדושין מ, ב.

עוד זאת שכולן מתאימות ואב אחד לכולנה, היינו שבהיותם כלולים בבחי' האב הרי הם מציאות אחת, מקשה אחת.

והנה כשם שהמנורה כפשוטה עיקר ענינה הוא שתאיר ע"י שבעת נרותי, כן הוא גם בכנס"י שנקראת מנורה, שעיקר ענינה (המעשה הוא העיקר¹⁰) הוא להאיר כו', כמבואר בלקו"ת ריש פרשתנו¹¹ שהנשמה קרוי' נר, כמ"ש¹² נר ה' נשמת אדם. וז' הנרות הם ז' מדרגות בעבודת ה', כנגד ז' המדות [כמבואר בכ"מ (ובארוכה בד"ה אל תצר את מואב לכ"ק אדמו"ר האמצעי¹³) שעיקר העבודה בזמן הזה היא בבירור המדות, ובירור השכל והמוחין יהי' לע"ל], וכיון שתכלית בריאת האדם היא עבודתו לקונו, כמאמר¹⁴ אני לא נבראתי אלא לשמש את קוני, נמצא, שז' המדרגות בעבודת ה' הם ז' סוגים בבנ"י כו'. ובפרטיות יותר (כמבואר בלקו"ת¹⁵, ובאריכות בדרושי חנוכה בתו"א ובשערי אורה ובאורה"ת ובדרושים שלאח"ז¹⁶), הנה בלשון תורה נקרא נר הכלי שבתוכה השמן והפתילה¹⁷, וגם השמן ופתילה עצמן קרויין נר. וזהו שנש"י נק' נרות, ע"ש כלי הנר שהוא בית קבול לקבל בו השמן והפתילה, כך הנשמות הם כלי קיבול לקבל התומ"צ שהם בחי' השמן והפתילה שקרויים נר מצוה ותורה אור¹⁸. וע"י שנש"י מקיימים את התומ"צ, הרי הם נרות להאיר את העולם כולו, וכמו המנורה שבביהמ"ק שמשם היתה אורה יוצאת לעולם¹⁹ ע"י חלוני שקופים אטומים²⁰ כו'.

ועוד ענין בז' הנרות, כפי שמבאר בלקו"ת (בד"ה זה בתחלתו) ששבעה נרותי הם נשמות השבעה רועים שהם המשפיעים אלקות לכללות נש"י כו'. והענין בזה, דהנה ידוע שכל עבודה שלמטה צריכה לעזר מלמעלה, כמאמר²¹ הקב"ה עוזרו, וזהו גם ענינם של שבעת הרועים, שהם כמו הרועה שמפרנס ומספק כל צרכי צאן מרעיתו, ועד"ז יובן בשבעת רועי נשמות ישראל הנק' בשם צאן כמ"ש²² ואתן צאני צאן מרעיתי גו',

לו. תרפ"ה ע' ק ואילך. תרנ"ץ ע' קצו ואילך.
 (16) ראה רש"י תרומה כה, לא (ד"ה וקנה). שבת כב, ב (ד"ה נר מערכי).
 (17) משלי ו, כג.
 (18) ויק"ר פל"א, ז.
 (19) מלכים"א ו, ד. וראה מנחות פו, ב.
 ויק"ר שם.
 (20) סוכה נב, ב. קדושין ל, ב.
 (21) יחזקאל לד, לא.

(10) אבות פ"א מ"ז.
 (11) כט, ג.
 (12) משלי כ, כז.
 (13) מאמרי אדמו"ר האמצעי דברים ע' ד ואילך.
 (14) קדושין פב, א (ע"פ גירסת הש"ס כת"י (ירושלים תשל"ד). וכן במלאכת שלמה שם. ובכ"מ).
 (15) תו"א מקץ לט, ב ואילך. שערי אורה שער החנוכה לד, ב ואילך. סה"מ תרמ"ג ע'

בס"ד. ש"פ בהעלותך, י"א סיון, ה'תשמ"א

(הנחה בלתי מוגה)

ראיתי והנה מנורת זהב כולה גו' ושבעה נרותי עלי' גו' ושנים זיתים עלי' גו'.¹ ואיתא במדרש² (הובא בלקו"ת פרשתנו ד"ה זה³), לפי שירמי'⁴ אומר כסף נמאס קראו להם, ויחזקאל⁵ קורא אותם סיגים כו', בא זכרי' ואמר ראיתי והנה מנורת זהב כולה, של זהב היא כולה. ומבואר בלקו"ת, שמזה משמע דקאי ג"כ על הזמן דעכשיו (דלא כהפירוש דקאי על הזמן דלע"ל), דהא ודאי ירמי' ויחזקאל לא כיוונו כ"א על זמן דעכשיו ולא אלע"ל, וא"כ על זה בא זכרי' ואמר מנורת זהב כולה כו'. וצריך להבין באמת מדוע ירמי' ויחזקאל אמרו כן, וזכרי' אמר מנורת זהב כולה. וביותר יוקשה, איך אפשר שירמי' ויחזקאל שניבאו בזמן הבית קראו להם כסף וסיגים, ודוקא זכרי' שהי' בזמן גלות בבל אמר שהם מנורת זהב כולה. ובפרט ע"פ הידוע שאלו דבריו אלקים חיים⁶, היינו שגם הפירוש שנבואת זכרי' קאי אלע"ל הוא דבריו אלקים חיים, ולא עוד אלא שהוא להלכה, שלע"ל יהיו ישראל מנורת זהב כולה בתכלית השלימות, ומ"מ אמרה זכרי' בזמן הגלות דוקא.

ב) ולהבין זה יש להקדים תחלה ביאור הענין מה שנקראו בנ"י מנורת זהב כולה, וכמ"ש בפרשתנו⁷ וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחתה מקשה היא, שכולה, מירכה עד פרחתה, מקשה זהב. והענין בזה, כמבואר בלקו"ת שירכה אלו הם מדרגות התחתונות (שעז"נ⁸ חמוקי ירכיך כמו חלאים), ופרחתה הם בחי' עליונות, ע"ד יציץ ופרח ישראל⁹, וכולם הם מקשה אחת. והחידוש בזה, שלא זו בלבד שיש גם מעלה בירכה לגבי פרחתה, כשם שיש מעלה ברגל גם לגבי הראש, אלא עוד זאת, שהם מציאות אחת ממש, מקשה אחת. וכמבואר בתניא פרק לב בענין אהבת ישראל, שלבד זאת שמי יודע גדולתן ומעלתן בשרשן ומקורן באלקים חיים, היינו שיש מעלה מיוחדת בכל נשמה, הנה

(1) זכרי' ד, ב"ג (הפסטר פרשתנו).
 (2) במדבר"ר פ"ג, ח.
 (3) לג, ג.
 (4) ו, ל.
 (5) כב, יח.
 (6) ערובין יג, ב.
 (7) ח, ד.
 (8) שה"ש ז, ב.
 (9) ישעי' כו, ו.